

# FINANSINIO SAVARANKIŠKUMO MOKYKLA

Tel.: +370 652 99573

El. paštas: info@fsm.lt

<http://www.fsm.lt>



Autorius nežinomas

## Istorija apie žmogų, einantį vandens paviršiumi

Kartą vienas vienuolis vaikščiojo ežero pakrante. Jis dažnai mėgdavo čia ateiti, kad niekieno netrukdomas galėtų medituoti ir mąstyti apie amžinuosius būties klausimus.

Staiga kažkieno garsus balsas privertė jį nutraukti filosofinius apmąstymus. Jis įsiklausė ir suprato, kad balsas sklido iš salos ežero viduryje. Tai kitas vienuolis kartojo mantras žodžius.

„Vargšas,- pagalvojo vienuolis. – Šis žmogus tik tuščiai gaišta laiką, nes neteisingai taria mantras žodžius. Vietoj to, kad kartoti „ia – ha“, jis sako „ai – ia – ha“.

Kiek pasvarstęs, vienuolis nusprendė, kad kaip toliau pažengęs mokinys, jis privalo pagelbėti nelaimingajam, kuris, matyt, neturi galimybės gauti teisingas pamokas. Juolab, akivaizdu, kad jis iš visų jėgų stengiasi suvokti šiuose žodžiuose slypinčią prasmę.

Vienuolis susirado valtį ir nusiyrė salos link. Salos viduryje, šiaudinėje trobelėje jis pagaliau surado žmogų, kuris kartas nuo karto garsiai bet neteisingai išstardavo pradinę mantras frazę.

–Žmogau,- kreipėsi į jį vienuolis. – Tu neteisingai taria mantras žodžius. Mano pareiga pasakyti tau tai. Nes nusipelno tas, kuris pataria kitam, kaip lygiai nusipelno ir tas, kuris priima ir vadovaujasi jam duotu patarimu. – Ir vienuolis kantriai, kelis kartus pakartodamas, paaiškino ir parodė, kaip teisingai reikia tarti mantras žodžius.

–Ačiū, tau, gerasis broli,- nuolankiai padėkojo žmogus.

Vienuolis sugrįžo prie savo valtės ir ėmė irtis link kranto, džiaugdamašis tuo, kad padarė gerą darbą. Beirkludamas vienuolis prisiminė, jog girdėjo kalbant, kad žmogus, teisingai išstariantis šventos mantras žodžius, gali vaikščioti vandens paviršiumi. Tokio stebūklo jis nė karto savo gyvenime nebuvo matęs, bet kažkodėl tikėjo, kad taip tikrai gali būti.

Kurį laiką iš nendrių trobelės salos gilumoje nesigirdėjo jokio garso, tačiau vienuolis buvo įsitikinęs, kad jo pastangos nenuėjo veltui.

Tik staiga jo ausis pasiekė nerįžtingu balsu tariamas „ai – ia – ha“. Žmogus salos trobelėje mantras žodžius kartojo senuoju būdu.

„Kokie vis gi užsispyrę ir kietakakčiai yra tie žmonės,- pagalvojo vienuolis. – Visos mano pastangos nuėjo perniek.“

Bet staiga jo ausis pasiekė iš už nugaros sklindantis, keistas garsas. Garsas buvo panašus į šlepsėjimą – tarsi, kas bėgtų vandens paviršiumi. Netikėdamas savo ausims vienuolis atsisuko ir nustėro iš netikėtumo. Ežero paviršiumi link jo bėgo tas pats žmogus, su kuriuo dar visai neseniai jis kalbėjosi saloje.

Žmogus priartėjo prie valtės ir tarė:

–Brolau, dovanok prašom, kad gaišinu tave. Ar negalėtum man dar kartą paaiškinti, kaip reikia teisingai pagal visas taisykles tarti mantras žodžius. Aš niekaip nesugebėjau įsidėmėti, kai paaiškinai man tai pirmą kartą.“